

[Justitsministeren.]

som jeg straks skal omtale nærmere, til sikring af underhold og uddannelse for arveladerens uforsørgede mindreårige børn.

Forslagets regler om forlodsret i kapitel 5 bygger på de i 1928 i svensk ret indførte regler om underholdsbidrag af efterladerskaberne, når arveladeren efterlader sig børn, hvis opfostring og uddannelse ikke er afsluttet. Det vil efter min mening være et væsentligt fremskridt at få indført lignende regler i dansk ret. Det må være en af arverettens vigtigste funktioner, at afdødes efterladerskaber anvendes til nødvendigt underhold og uddannelse af hans børn. Dør arveladeren, inden han selv har kunnet fyldestgøre de forpligtelser, som påhviler ham i så henseende, er det naturligt, at den efterladte formue først og fremmest anvendes til disse formål. Først derefter kan der blive tale om, at arv skal tilfalde arveladerens voksne børn eller personer, som er begunstiget ved et af ham oprettet testamente.

Reglerne om forlodsret går nærmere ud på, at arveladerens barn, hvis det er nødvendigt for at sikre det passende underhold og uddannelse til dets 21. år, på skiftet kan forlange forlods at få udlagt et efter forholdene afpasset beløb. Ved fastsættelsen af dette kan der tages hensyn til, hvilke udgifter arveladeren har afholdt til andre børns uddannelse. Har flere børn forlodsret, og kan boet ikke udrede det samlede beløb, bestemmer skifteretten, hvor meget der forlods skal tillægges et eller flere af børnene. Forlodsretten kan ikke indskrænkes ved testamente og går forud for anden arv, men fyldestgøres kun af tvangsarv, såfremt boets midler ikke i øvrigt strækker til.

Reglerne om oprettelse og genkaldelse af testamente, testamenters ugyldighed og om båndlæggelse ved testamente i kapitlerne 8-12 er i det væsentlige i overensstemmelse med gældende ret, men ved lovforslaget løses forskellige tvivlsspørgsmål, og der er på forskellige områder i overensstemmelse med retspraksis foreslået mere udførlige

lovregler, end vi har i arveforordningen. Jeg skal kun nævne enkelte punkter fra disse afsnit af lovforslaget.

Ved § 55, jfr. § 50, foreslås indført adgang for arvingerne til at anfægte et testamente alene under påberåbelse af mangler ved dets oprettelse. Det kunne lyde, som om man ville være mere formalistisk end efter gældende ret. Det modsatte er imidlertid tilfældet. Den omstændighed, at et testamente ikke er oprettet i overensstemmelse med de gældende formforskrifter, kan vel efter gældende ret ikke i sig selv påberåbes som grundlag for tilsidesættelse af testamentet. Men hvis den arving, som ønsker et sådant testamente tilsidesat, gør gældende, at testamentet er falsk, at det ikke er udtryk for arveladerens sidste vilje, eller at testator manglede evnen til fornuftsmæssigt at oprette testamente, vil testamentet straks blive erklæret ugyldigt. Arvingens indsigelse skal ikke begrundes eller blot antageliggøres, ja, selv om testamentsarvingen fører bevis mod den fremsatte indsigelse, hjælper det ham intet, når testamentet ikke er oprettet i de rette former. Ved disse regler lægges der som anført af udvalget alt for stor vægt på indsigelsens formulering, og i overensstemmelse med almindelige retsgrundsætninger foreslås det derfor, at arvingen direkte kan påberåbe sig mangelen ved testamentets oprettelse. Men selv om testamentet ikke opfylder lovens krav til testamentsformen, vil det også efter forslaget blive opretholdt, hvis arvingerne ikke rejser indsigelse imod det.

De gældende regler om, at testamentariske bestemmelser om båndlæggelse af arvingers tvangsarv skal konfirmeres for at få gyldighed, foreslås ophævet, og der indføres ved § 59 adgang for en arving, hvis tvangsarv er båndlagt, til at forlange bestemmelsen herom tilsidesat, såfremt han godtgør at være i stand til på forsvarlig måde at råde over arven på egen hånd. Afgørelsen er henlagt til skifteretten.

Endvidere foreslås den gældende adgang til at opnå konfirmation af testamentariske